

ZALÁN TIBOR

Elmozdítás

*A boltívet belakják hajnalig
a smaragd denevérek.
Kint eső, a halottat már arrébb
mozdítják néhány ujjnyival.
Résnyire nyílt ajtók mögött
gazdátlan sírás lengedez.
Üres a világ és vakító,
akár a rosszul exponált
film.
Háttal fekszel, kihűlt gerinced
idegenül mered éjszakámra*

Dramaturgia

*A könnyű matracha beköltöztek
a viharok.
Arca elé vonva csuklyáját
előrehajolva könnyedén belép.
„Kérem, a bogarak mégsem
vállalják az ígérkező menüettet.”
Zavart csendben eltöri a gyertyát.
Lerogy.
Még megengedi magának
a cinikus mosolyt,
mielőtt feláll.
Kint a kivégzőosztag
komótosan előkészül.
Az elázott kendő rossz szagára
rándul majd csak össze*

Téli eső

*Haramiák vagyunk, szégyeneinket
összehordtuk a hideg házba,
padlótól plafonig,
faltól falig,
kint a téli eső megállás nélkül
vert a repedt falióra*

Virrasztás

Megfogadtuk.

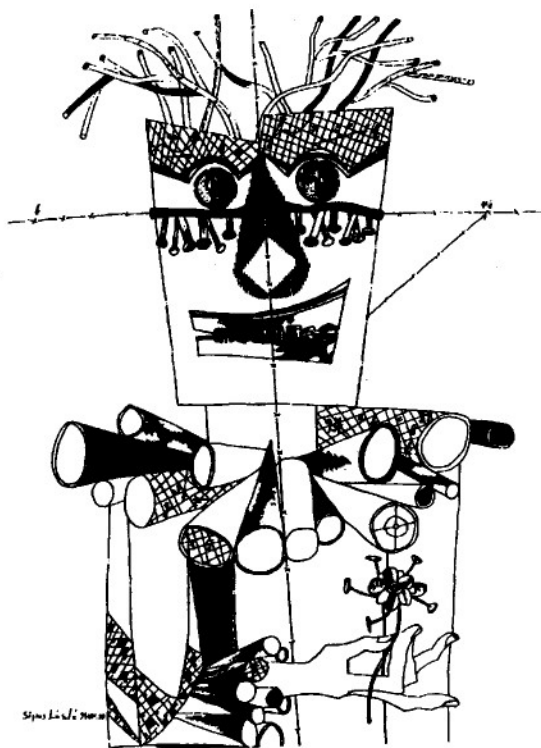
*Az éjszakai vörösborok még
nem alázták meg a mozdulatokat –
annyira. Intettél.*

Csönd támadt. És kérted.

*Fekete volt a kezem, végigcsordult
az ujjamon. Mosolyogtál.*

Féltél.

*Most megismered... A mélyben
zúg a város, fogadban élesen
visszhangzik az éj. At fogjuk
virrasztani valaki halálát
megint*

SIPOS LÁSZLÓ